

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4201/2020
02.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца Оператор дистрибутивног система ЕПС, Дистрибуција Београд, Огранак Електродистрибуција Ниш, кога заступа Ивана Мараш, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Миљковић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1318/2019 од 11.03.2020. године, у седници одржаној 02.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1318/2019 од 11.03.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1318/2019 од 11.03.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 2027/18 од 10.01.2019. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му на име неовлашћеног коришћења електричне енергије у периоду од 18.05.2016. године до 16.09.2016. године, исплати 70.731,73 динара, са каматом од 16.09.2016. године до исплате. Тужилац је обавезан да туженом на име накнаде трошкова поступка исплати 6.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1318/2019 од 11.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију са допуном због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. у вези са чланом 407. тачка 3. и 4. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, разлози о одбијању тужбеног захтева за накнаду по основу неовлашћеног коришћења струје засновани су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Због тога, позивање на другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, а битне повреде поступка не представљају разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради стицања без основа, поднета је 09.03.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 70.731,73 динара. Поступак је спроведен по правилима прописаним за спорове мале вредности.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужиоца недозвољена.

Захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним за вођење парнице.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић